

“İLİMLİ İSLÂM” FİTNESİNE DİKKAT!..

MUSTAFA AKDEMİR'İN KÖŞE YAZISI

Malumunuz; yeni aldığımız bir elektronik eşyayı nasıl kullanacağımızı yanında bize verilen kullanma kılavuzundan öğreniriz ya da onu bilen birinden sorarız. Bir araba alsak, üreticisinin tavsiyesi ile deposuna benzin motoruna yağ koyarız, kafamıza göre benzin yerine su, yağ yerine benzin koysak o araç demir yığınınından başka bir anlam ifade etmez.

Aynen öyle de kâinatın en mükemmel makinası olan insanın da kullanma kılavuzu Kur'an-ı Kerim'dir. Günde kırk kere fatiha suresinde “İhdinessırâtel müstakîm” diye dua ediyoruz yani “(Allah'ım) bizi doğru yola hidayet eyle” diye yalvarıyoruz.

SIRAT-I MÜSTAKİM NEYİ İÇERİYOR?

Bediüzzaman Hazretleri; Risale-i Nur külliyyatı içinde yer alan İsaratül İ'caz adlı eserinde Fatihâ suresinin tefsirini yaparken Sırat-ı müstakîmi “şecaat, iffet ve hikmet”in birleştirilmesi ve harmanlanmasından hasıl olan “adl ve adalete” işarettir diye tefsir etmiş. Peki nedir bu “şecaat, iffet ve hikmet?” Cevabını Bediüzzaman Hazretleri şöyle veriyor:

“Tagayyür, inkılap ve felaketlere maruz ve muhtaç şu insan bedeninde iskân edilen ruhun yaşayabilmesi için üç kuvvet ihdas edilmiştir. Bu kuvvetlerin, birincisi, menfaatleri celp ve cezb için kuvve-i şehviye, ikincisi, zararlı şeyleri def için kuvve-i gadabiye, üçüncüsü, fayda ve zararı, iyi ve kötüyü birbirinden ayırmak için kuvve-i akliyedir.

Lakin, insandaki bu kuvvetlere şeriatça bir had ve bir nihayet tayin edilmişse de, fıtraten tayin edilmemiş olduğundan, bu kuvvetlerin her birisi, tefrit (gereğinden aşağıda kalma), vasat (orta), ifrat (aşırı gitme) namıyla üç mertebeye ayrılırlar.

***Kuvve-i şehviyenin** tefrit mertebesi humuddur ki, ne helale ve ne de harama şehveti, iştihası yoktur. İfrat mertebesi fücurdur ki, namusları ve ırzları payımal etmek iştihasında olur. Vasat mertebesi ise iffettir ki, helaline şehveti var, harama yoktur. (kuvve-i şehviye yemek, içmek uyumak gibi bütün biyolojik ihtiyaçları kapsar)*

***Kuvve-i gadabiyenin** tefrit mertebesi, cebanettir ki korkulmayan şeylerden bile korkar. İfrat mertebesi tehevürdür ki, ne maddi ve ne manevi hiçbir şeyden korkmaz. Bütün istibdadlar, tahakkümler, zulümler bu mertebenin mahsulüdür. Vasat mertebesi ise şecaattir ki, hukuk-u diniye ve dünyeviyesi için canını feda eder, meşru olmayan şeylere karışmaz.*

***Kuvve-i akliyenin** tefrit mertebesi gabavettir ki, hiçbir şeyden haberi olmaz. İfrat mertebesi cerbezendir ki, hakkı batıl, batılı hak suretinde gösterecek kadar aldatıcı bir zekaya malik olur. Vasat mertebesi ise hikmettir ki, hakkı hak bilir, ona uyar; batılı batıl bilir, ondan uzak durur.”*

Gördüğümüz gibi; burada zikredilen toplam dokuz mertebenin altısı (ifrat ve tefritler) zulümdür ve fıska ve fasıklığa yol acar, üçü ise (vasatlar) adl ve adalete işarettir ki sırat-ı müstakîmi netice verir. İşte günde 40 kere dua edip istediğimiz sırat-ı müstakîm zaten aşırılıkları reddeder ve orta yol yani vasat üzerine kuruludur.

ŞİMDİ GELELİM “İLİMLİ İSLÂM” FİTNESİNE...

Yukarıda açıkça görülmektedir ki İslâm aşırılıkları zaten reddediyor. İslâm'da aşırıcılık zaten yoktur.

“Sırat-ı müstakîm” vasatlardan oluşuyor ve peygamberimiz (sav) de daima vasatı emretmiştir. “İlimli İslâm” fitnesini çıkaranların ise şuur altı hezeyanları şudur: “nefislerine ağır gelen, hayat tarzlarına onay vermeyen dinî hükümleri değiştirmek ve yumuşatmak” Yani dinin emirlerine uymak yerine dini kendilerine

uydurmak...

Reformist ya da modernist denilen bu herifler bir çok ayet ve sünnete itiraz edip onların (haşa) arap örf ve adeti olduğunu dolayısıyla uymak zorunda olmadıklarını, hele bu zamana hiç uymadığı fitnesini çıkarıyorlar. Çünkü insan bir emri bilir fakat ona uymazsa ve buna bağlı olan cezada ağır gelirse ister ki o emir hiç olmasaydı. Dolayısıyla kendilerince aleyhte küçük bir işaret görseler ya da kalplerine bir şüphe gelse çok büyük bir delil gibi ona yapışıp o hükmü ve o emri inkâr etmeye cüret ederler.

Bu tür herifler genellikle batıyı ve batılıların hristiyanlık üzerinde yapmış oldukları tahrifleri yani onların Hristiyanlığın hükümlerini yeniden yorumlayıp zamana uyarlamalarından cüret alıyorlar. "Onlar yapıyor da biz neden yapmayalım?" diyorlar. Bu ahmaklar bilmiyorlar ki Hristiyanlık bir şeriat tesis etmemiştir. Roma hukukuna Hristiyanlık boyası sürüp şeriat diye alıp giydiler. Dolayısıyla yaptıkları her yeni yorumlamada dinin değil vaktiyle kendilerinin koyduğu hükümleri değiştiriyorlar. İslâm şeriatı ise en ince detaylarına kadar din tarafından tesis edilmiştir, yani elbise gibi değil beden cildi gibidir. Elbiseyi değiştirirsen bir şey olmaz ama cildi değiştirmeye kalkarsan beden ölür. Yani ortada din diye bir şey kalmaz.

Sadede gelirse biz müslümanlar uyanık olmalıyız. **"İlîmlî İslâm, ılımsız İslâm"** diye bir şey yoktur. İslâm tekdir ve hükümleri ilk günden kıyamete kadar aynıdır. Ne zamana ne mekâna ne de kişiye göre değişmez. İslâm'ın dört temel kaynağı vardır. **Kur'an, sünnet, icma-ı ümmet ve kıyas**. Bu kaynaklara ters düşen bir fikre kimden gelirse gelsin itibar etmemeliyiz.